

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Hos Handelsmannen, Herr And. C. Tjebber, äro följande Perseklar til salu, näml. Holl-kumiscitroner, Stago-slundror, ost och god matolja i flaskor, mot billigaste pris.

Den som wil köpa en ny chaise, brummälade, hängande på rennar, kan hos Sadelmakaren Edberg erhålla närmare underrättelse.

En spannemåls wind utbjüdes för hyra, af Herr And. Winberg Johanson på Sillegatan.

Goda och friska berg-ostron fås på Stockholms Källaren.

Ustkare af Rit- Skrif- och Räknekonsten kunnat mot flätig erkänsla winna sit ändamål, om de anmåla sig hos en nyligen ankommen Mästare i konsten, boende hos Besökaren Hagberg, uppå Eke-lundsgatan.

Danska Lagboken, eller Kong Christian den Femtis Danske low, in quarto, samt en språklig Resebeskrifning, uppå Holländska språket, med ståtliga kopparstycken, kan erhållas hos Bokbindaren Ahlgren.

Följer til slut en ounbärlig uphet, som jag för kundgörelser, och dylika lärda ordsaker, måste wid handen gifwa, af innehåll, at jag flytter i desse dagar 50 steg i nordwest härifrån, och 10 steg norr om Gymnasium, til Handelsmannen Herr Johan Andersson, som, för granskapet med lärdomshuset, har den barmhärtigheten, at härbergera mig et år, i wår almänna trängsel; och det mot 100 stycken perseklar, som betyda hwardera 9 Daler Kupar-räha.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 10 October 1761.

Min Herre,

Här är ändteligen beskrifningen öfwer honan af det handjur, hwars kännetecken min Herre behogat införa i sit Magasin, andra ärgången, N:o 18.

Jag tilstår, at jag länge drögt; och om jag ej fölgt andras råd, hade drögsmålet blifwet ewigt. Ingen kan föreställa sig, hwad swårigheter möta wid dylika beskrifningar.

Somlige hafwa sagt, at som dessa honor äro gemenligen uska, och af samning ännu mer uphetas; så skulle de bita mig, om de fingo weta, at jag asmalat dem med rätta färgor.

Men som jag påminnte mig, at twå store naturforskare, Konung Salomon och Deconomen Syrach, tillförene beskrifwet detta djur, och historier ej annat förmåler, än at desse Scribenter sluppet öfswada, ehuru den förre hade sina stora farligheter; så sorgiet mig denna fruktan, i hopp, at jag som en

Es

altsför

altför liten person, skulle bättre kunna dölja och agta mig för deras illshet.

I det stället kom jag i twifwelsmål, om beskrifningen wore nödig, sedan jag icke annat kan finna, än at förenämde Herrar menat samma djur. Detta twifwelsmål förföll äfwen, då jag påminste mig den nu en tid så mycket drifna förwandlings-satsen; hwarigenom jag ser intet annat, än at djur och mineralier skulle med samma skal kunna jagas ombyta sin art och skaphinne, som wårter. Tiden ombyter alt; och man gissar, at detta djur nu blifwer mycket finare eller illflugare, än då förtiden. Ellematet gör ock mycket til saken; så at et och samma species ser annorlunda ut i Norden, än i Österländerna. En Europeer är icke lik en Äthiop, eller Morian, och denne ser helt annorlunda ut, än en Hottentot. I Archiatern och Riddaren linnæus ny systeme äro icke mindre, än 8 varieteter af människan. Jag har därföre beskrifwet bemänte djur, som det hos oss är til sinnandes.

Den swårighet har ock yppat sig, at jag måst anställa mina rön på långt håll. At se min hona på tänder och skor, har jag icke wägat; fast jag det målet icke är af samma tankar, som en wiss naturforskare, hwilken skref emot Herr Archiatern och Riddaren linnæus. Den förre trodde, at de känneteken, man tager af djurens inre skapnad, såsom i munnen och på fötterna, äro äfwen så osäkra, som wädeliga at utleta, i synnerhet på lejon, tiger och flera starka rofdjur. Jag har ock hwarcken ägt exemplar sjelf, eller welat skaffa mig det, i frukt-

tan at därmed föröda menlösa och hustama djur. Den som har kyflingar och annan små bostap, stuter helre Fator och andra roffoglar, än han underhåller dem.

Desutan kan min Herre föreställa sig, at som i landsorterna, där jag tilförene wistats, ej är så stor mängd af dessa djur, som i huswudstaden, där både godt och ondt i ymnighet gifwes; och som de sins imellan äro ganska olika, både til färg och kynne, har jag måst icke utan möda, jämföra flera, för at känna deras gemensama art; än mer, som en del af dem tyckas wid första påseendet wara lika et slagte, som på Gråkiska kallas *ywaikes ewageras*, och det fodras mycken tid til at röna skilnaden; så är ej underligt, at beskrifningen kommet så sent, och blifwet ändå til äfwen tyrs otillräckelig; hwilket är alt hwad jag, likasom i et företal, welat ursäkta.

Honan är äfwen som han, et animal mammale, och har i denna omständighet mycket tydligare känneteken, hwilka hon är ganska mån at wisa.

När man i agt tager könets skilnad, så komma de i 1, 2, 3, 4, 5, 6, 15, 23, 24, 25, 26, 27, 31, 33, 37, 44, 45, 46 §§ af hannens beskrifning anförda egenstaper, mycket nära til honans, änskönt hon har de flesta passioner, eller sinnes rörelser, i långt högre grad än hannen.

När jag beskref hannen, war det en både lindrig och swår omständighet, at jag fann honom lika så många andra djur, som tilförene äro be-

Prene och kände. Men honan liknar så när alla djur, och kan nästan åtaga sig hvad Skapelse hon behagar; så at beskrifningen öfver en Politicus, i den bekanta wisan: Den som långtar, kan i wissa affeender, aldeles passa på hånne.

Sig sjelf är hon således ganska olif, den ene dagen, ja den ene stunden ifrån den andra, och tyckes harutinnan komma närmast in til Camaleonten, om icke öfverträffa honom, at hon icke allena skiftar färgen, utan ock ofta tyckes ombyta sielwa sin natur och kynne. Men det är just hånnes natur, at vara så ombytlig.

Det har hon af Crocodilen, at hon gråter, då hon wil bedraga, som man skal tro gamla resebeskrifningar) hmyllet sker, då hon hast i klorna något rof, som är på wägen at undslippa hånne. Men när hon wil fånga, ställer hon sig mycket glad, fast hon har nog bryderi. Och när ingen wän mera är, at få det undslupna rofwet tilbakas, ställer hon, wil man säga.

Hon är ock afundsiuk, som hund på hö, och har den behynnerliga egenfkapen, at hon icke tål några bredewid sig, hwarken af sit kön, eller det släktet, som kallas *γυναικες εὐαρετοι*. På de förra afundas och förbitras hon, därför at hon misstänker dem hafwa samma affigter, och förminska hånnes rof. De senare hatar hon, för det de åskas och berömas af godt folk, och wil fördenskul altid sätta klick på dem; ty hon inbillar sig werfeligen, at alla äro lika med hånne.

od de ...
antiff.

At likrefningar, (Anatomien) wet man, at människan och flera djur, hafwa et inmåte, som på Swenska kallas bören: jag skal icke säga, om och huruvida denna saknas hos detta djur.

Hon har mycket likhet med de wareser, som de gamle Poeter och Natur-Sribenter kallat Chimära, Sphinx, Siren, Enhörning. Hon liknar Chimära med sin obegripelighet; Sphinx uti list och glupfhet; Siren med sin förföriska sång och wäsende; Enhörningen därmed, at hon wägar stora drabningar, och anfägrar ofta de största trån, hwilka hon med rötterna uprycker. Många hurtige karlar, ja Käffare och Konungar, blifwa af detta djuret fördärwade, men helst ynglingar: se Prov 7: 6-23.

Ja, jag hade mina stora Pal, at hålla hånne för en samling af alla dessa wareser, och tro at Scribenterne under flera namn afmålat djurets åtskilliga egenfkap; om jag icke började hålla för afgjort, at hon hörde til rossoglarne.

Ty 1) flyger hon ganska högt; ehuru hon swäwar stundom med utsträckt wingar hela eftermiddagarne, merendels emot eller efter owäder, som gladan.

2) Har hon starpaste syn, och ser på långt håll, hwar något är at fånga, som örnen.

3) Hon hade ock godt wäderforn, som gamen, om hon ej skände det med sit Spanska snus.

4) Slår hon sig, som slaghöken, eller sistemåken, fast uti stora djur eller fiskar, som stundom förorsaka hånnes undergång, i det at de draga hånne til botnen.

5) Är

5) Är det nästan omögeligt, at nalkas hånne, utan at blifwa besatt med sjädrar, särdeles i hatten.

6) Wårper hon ofta ägg, och mer än ofta wind- ägg. Hon kläcker doch sällan några ungar; hwar- til orsaken är, at hon, som andra roffoglar, ej get- na parar sig med någon wif han.

7) Går hon på två fötter.

Men som hon tyckes wara skapad til at kunna gå på fyra fötter, och liknar således en människa; så wet jag sannerligen icke, hwad för en fogel hon skulle wara, om icke grip. Ty om de gamle ej menat detta djur med fogel grip, lärer denne näp- peligen finnas i naturen.

Efter det nu är bewist, at honan är fogel och icke fift, ehuruwäl många kalla hånne en ful fift; så måtte och hannen wara det samma, emedan han heter språtthöf, och af samma species, eller åtmin- stone samma genus, hwilket senare är afwen så tro- ligt, i anseende til de partus hibridi*, som stund- om blifwa efter deras beblandelser. Hon heter på Fransöfka Petite-Maitresse, men på Swenska rått och slätt Mätres, eller som hon i Swenske

Biblen

* Efter Bossii och Cellarii tankar bde ordet Hibridus skrifwas med i i förska stavvelsen, och betyder då så mycket som Spurius eller oäta, (wildartad) emedan de hänleda det från Iber eller Imber, som hos de gamle war det samma som Umber. Men de som skrifwa det med y, leda det antingen från *Egis*, (injuria contumeliosa) eller af *us*, (swin) så at det egentligen skulle betydä afwel efter wildswin och hem- tamda win. I almånhet betecknar det en afwel ef- ter föräldrar af olika slag; hwilken afwel, för någon medfödd bristfällighet, ej kan fortplanta sit slägte.

Biblen kallas, stöka. Latinerne, som ej weste, an- tingen hon war han eller hona, eller oc herma- phrodite, hafwa gifwet hånne namn af scortum; men Gräkerne, som bätre kändt hånne, kallade hånne *Πόρνυ*: häraf har til äfwentyrs et snus kom- met at heta Pornej.

Således uphörer nu den swärigheten, at classi- ficera detta djur. Jag behöfwer ej heller jämföra hånne med flera djur: wil därför, så godt jag kan, beskrifwa des lynne.

Emedan hon är så mycket lik människan, skulle man tro, at hon har förnuft, utan all twifwel; men man måste utstå mycket, tänka länge, wänta många år, och söka ibland hundrade, om icke tu- sende, innan man finner en enda, som låter tänja eller styra sig af andras förnuft, än mindre leda sig af eget.

Lejonet är aldrig så wildt, at det ju på slutet lyder sin waktare. Dren är aldrig så stark, at han ju tages wid hornen, och böjer halsen under of. Den yraste häst undwiker ej betsel. Men detta djur är oregeligt. Huru ömkar jag den, som skal wakta och tänja det! Hwarcken folk eller så kunna agta sig för hånnes list, hwilken är otro- ligen stor. Men hånnes enwighet, eller som det på somliga orter heter, istadighet, är ej mindre; ty om hon föresätter sig at stå, kan hwarcken sporre eller piska komma hånne ur släcken; och om hon åter wil löpa, så kunna hwarcken tömar eller capson hålla hånne. Altid slår hon öfwer skolorna. In- gen lag kan binda; ingen skam göra hånne slat;

ingen frugtan afskräcka, och intet straff uträcka någor. Warnar man hånne, tror hon icke: gifwer man hånne goda råd, tager hon icke emot dem: hotar man hånne, beklagar hon sig så illa, at hon må spräcka öronhinnan: smittrar man hånne, blir hon näsvis och yswes; likasom katten, då man stryker honom på ryggen, sätter up stjerten, spänner ut florna, och särar den smekande handen. Har du tålmod med hånne, föragtar hon dig. Swärken förläter hon, det hon kallar oförrätt, eller erkänner hon wälgerningar. Hon tror sig wara ganska klok, och är färdig at döma i de benigaste saker; den som motsäger hånne, håller hon för sin störste fiende. Uti Europas södra del, har detta djur på en tid grusweligen grasserat, och gjort underliga hwälfningar i högmåls-ärender.

Hon är sällan nögd med sin naturliga Skapnad, och wil äfwen i det målet mästra naturen. Hon stryker et klister i ansigtet, som doch på slutet gör hånne mer wanstapelig. Det underligaste är, at fast hon altid wil hållas för wackrare, än hon är, så klenar hon en hop swarta lappar kringom näbb och ögon, likasom hade hon jär, bölder eller qwi-flor därunder.

Hon ser eljest icke så illa ut, och är ganska förförande både i syn och upptåg. De alraförnuftigaste efterapa hånne ej sällan, fast i menlöshet.

Hon har påfunnet några fördärfweliga kläddragter, som äro gjorde af fiskben, och föga bättre än bojor; ty desse äro ärnade til förbättring, och

de förra göra människjan benägen til kätja: icke des mindre hafwa de blifwet nästan almänna.

Hånnens wingar, som hon nu på en tid börjat falla på, sitta icke så wid medel-puncten, som på andra foglar; därför har hon och swårighet wid at flyga; och som hon sällan gitter gå, låter hon ofta bära eller släpa sig i aff eller bur. *de uoprom*

Hånnens ögon äro stundom mer förtjusande, än Fallers-ormens; och hånnens sällskap så förgiftigt, at när en karl en gång hunnet at intagas, ser han sig aldrig mått på hånne; han tänker på hånne natt och dag, älskar mörker och ensamhet; bryr sig hwarken om wänner eller owänner, hellsa, heder eller egenom: ja han skänner ej sin skuld som för, än han redan är botad.

Efter de fleste Naturforskares tanke, har hwart och et djur sådt sin styrka i någon wis lem. Ornen har sin styrka i ögonen, näbben eller i florna; ormen i stjerten; hästen i bringan; oxen i manken; wäduren i hufvudet eller hornen; haren i fötterna, o. s. w. Men denna, som använde alla sina lemmar til Faba, samlar sin styrka i tungan, hwaruti hon har sin mesta gift. Under tungan har hon en större påsse eller grop, än den sort af Pelicaner, som kallas wattendragare: ja hånnens mun är en djup grop, säger Salomon, och den Herren ogunstig är, han faller däruti, Prob. 22: 14.

Jag ledsnar wid denna målning, och slutar därför, innan penslarne blifwa grofware, med en warning: at som jag förut nämnt, huru dessa honor äro mycket lifa. de förträffliga djuren, som kallas

byggena fruntimmer, och man på intet annat sätt kan lära känna äfskilnaden, än igenom salkkap med bägge slagen; så böra manspersoner noga agta sig, at icke taga miste. Och på det ingen må blifwa förgiftad af de förras omgång, råder jag, at man stoppar kalsinnighets bomull i öronen, och hwar morgon på nykter maga intager följande motgift.

N:o 1.

Rec. Pulv. Prec. ardent. ʒiʒ.

Judicii. Scrup. j.

Ol. industr. gtt. L.

Syr. abstinent. q. s. ut fiat Pillul.

N:o LX pulver. boni gust. conspergend.

D. S. præserberande piller, at taga 10 til 15 i sänder på nykter maga.

N:o 2.

Rec. Pulv. flor. promiss. frustrat.

Sem. contemptus. a. a. Unc.

Ol. fugæ q. s. ut fiat. Ungu.

D. S. at smörja sig med.

N:o 3.

Rec. Bals. Excult. ingen.

Ol. essent. probitat.

Industr.

Honest. amor. a. a. ʒʒ.

Volatilis fortuna, Uncias vj.

Mr. D. S. wälluktande tinctur.

N:o 4.

Hwad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgsffe Wexelcoursen.

Onsdagen, den 7 October.

London	- -	69	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	65	- -	M: R:mt.
Hamburg	- -	69 $\frac{1}{4}$	- -	M: R:mt.

Ankomne äro Skepparne Sören Haraldson och And. Berg ifrån Fridrichshall med barlast.

Utgången äro Skepparne Wilhelm Horskburg til Dunbar, Börge Linn, Jacob Paulin och Lars Nyberg til Hull, And. Swensson Knape til Leuwerpool, Georg Ewan, til England, och Carl Magn. Stolpe til Irland med järn och bräder.

Helsingör. Den 28 September afgingo Skepparne Solle A. Dalberg, Peter Widning och Mathias Bollin ifrån Marstrand, Peter Jwersson och Anders Thorsson ifrån Göteborg, alle til Stockholm med sill, Anders Thunberg ifrån Marseille til Norköping med win, Christian Karfen, Peter Hansson och Jöns Rökberg ifrån Newcastle och St. Ubes til Wolgast, Norköping och Carlshamn med salt,

salt, Olof Olofsson, Peter Sjögård, Swen Styf och Anders Aspelund ifrån St. Ubes, Leuwerpool, Cagliari och Livorno til Stockholm med salt, Johan Anders ifrån Stockholm til Lissabon med tjära, Johan Vogren ifrån Gesele til Lissabon med bräder, Johan Träder ifrån Albo til Genua med dito, Eric Sundström ifrån Amsterdam til Gesele med styck-gods. Den 29. Peter Sjöberg ifrån Marstrand til Stockholm med sill, Olof Norberg ifrån Stockholm til Götcheborg med järn, Nills Lundberg och Måns Thorsson ifrån Götcheborg til Stockholm med sill, Johan Åsberg ifrån Götcheborg til Carls-crona med sill, Peter Holm ifrån Stockholm til Götcheborg med järn, och Lars Jöberg ifrån Götcheborg til Kewal med dito. Den 30. Daniel Alex. Blomberg och Johan Westman ifrån Porto och Cagliari til Stockholm med salt, Hindr. Rahm ifrån Wiborg til Cadix med bräder, William Richmon ifrån Stockholm til Angeland med järn, Johan Edmundsson ifrån Westerwik til Uddewalla med tunnor. Den 1 October. Charles Lou, Hinc. Krest, Peter Dragström och Melle Jeddens ifrån Stockholm, Barth och Carlscrona til Angeland, Hull och Amsterdam med järn, Gustaf Lindblad ifrån Cagliari til Stockholm med salt, Hindrich Josander ifrån Wiburg til Cadix med bräder, Niclas Sten och Johan Trenström ifrån Stockholm til Angeland och Bristol med järn. Den 2. Peter Hulten ifrån Norköping til Marstrand med tunnor, Anders Dalberg ifrån Götcheborg til Dansig med sill, Ewert Beyer ifrån Stockholm til Amsterdam med

med canoner, Joch. Christ. Niefert, Bengt Sjöberg och Swen Lundberg ifrån Stockholm til Amsterdam och Angeland med järn, Jacob Åkerman ifrån Stockholm til London med järn, Eric Setterström ifrån Norköping til Livorno med järn, och Sören Hultin ifrån Götcheborg til Bismar med sill. Den 3. Alexander Berg ifrån Götcheborg til Dansig med sill, Elias Barkman och Anders Östman ifrån Kongälf til Stockholm med sill. Den 4. Lorens Lethman och Johan Wendler ifrån Marstrand til Stockholm och Norköping, och Anders Åberg ifrån Kongälf til Söderköping, alle med sill.

Resande äro Commendanten i Warberg, Herr E. J. Frietsky; Secreteraren och Supercarg. Herr Paul Ekerman; och Handelsmannen ifrån Hamburg, eller Israelliten, Herr Emanuel von Prag, som återkommet, at bhwiska förestående auctioner.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 1 til den 7 dennes födde 2 Gosse- och 4 Flickobarn: Wigde Snidkaren Swen Åhlin och Enkan Greta Fagerberg; Vätekarlen Jöns Olofsson och Pigan Cath. Jonasdotter: Dödt 1 Gossobarn af kishofka.

I Tyska Församl. dödd Mamsell Helena Müller.

I Krönhus-Församlingen födde 3 barn: Wigde Brandtwaltskarlen Anders Westman, och Pigan Brita Månsdotter; Handlangaren Måns Strömbom och Hustru Gertrud Olofsdotter: Dödde 1 Dragon af wädelig handelse, och 3 barn af slag och trösken.

Swad

Swad Nytt ifrån Landet?

Rollands-d har nyligen, genom Inspectoren på Leckö-Flott, Herr Matthias Nyren, lyckönskat Grefwen och Hofmarskalken, m. m. Herr Adam Otto Lagerberg, en Herre af utmärktaste nit för Skaraborgska hushållningen, til sin erhålna Landshöfdingeshsta: et ämbete, som faller, efter det almännas dom, i ganska wärdiga och högförtjenta händer. Jag wil allenast inrycka en tanke ur bemälte lyckönskan:

Wi hoppas nu, at ingen tufwa
Blir ofrugbar i detta län.

Swad sålhet måtte man icke förespå hela werlden i framtiden, om samma utlåtelse kunde, med samma billighet, så rum wid alla befordringar af det slaget?

Korta Lärda Nyheter.

Herr Professor Muschenbroek i Lejden är den 19 Sept. med döden afgången; och Herr Professor Michaelis i Göttingen har bekommet namn af Hofråd.

Infall.

De Lärdas Skådeplats är af Scribenter full, Stor skilnad mellan dem wi alla dagar finne.

En del förskaffa sig et ewigt äreminne,
En åter, hwilken harm! ej wäger up et null.

Rund-

Rundgörelser.

Directionen af Hospitals-lotteriet nödgas med misnöde gifwa tillkänna, at försälgningen af lotter för denna sista dragningen går långsamare, än man förmodat, hwarföre dragningen ej kunnat ske förliden Torsdag, eller den 8 dennes. Nästa weka hoppas man kunna utsätta en wis dag därtill, då man imedertid förmodar, at något hwar bidrager til completeringen.

Twänne Banco-sedlar äro den 27 Sept. borttappade; den ene insatt af Kammarherren von Block, under No 32488; den 28 Maji 1761, stor 400 Dal. Rmt, och den andre insatt af Herr Johan Wennerquist, under No 71140, den 14 Oct. 1760, stor 800 Dal. Rmt. Handelsmannen Herr Johan And. Lamberg har transporterat bägge sedlarne på Fru M. M. Hülphers. Om någon har eller får om desse sedlar någon kundskap, så tackes den samme gifwa det hos mig tillkänna; beswäret skal hederligen förkyllas, och namnet ej blifwa up-täkt, om så ästundas.

Den 31 dennes komma afledne Slots-Pastorns, Herr Lindwalls, böcker at försäljas: rum och tåna skal i nästa wekolista närmare bli bekante.

Längenbergs, et hemmar, som är beläget en half mil utom staden, i Frölunda socken, och består af två tredjedelar, kommer at försäljas på Auction den 27 dennes, med den inbärgade grödan, nämligen 80 stackar hö, och 40 tunnor spannemål.

Hos Handelsmannen, Herr Lorenz Jenssen, finnes exemplar af förslag til befrämjan af Sveriges handel,

handel, författade af Herr Herman Dahlbom,
och såljas inhästatade för 1 Dal. 6 öre Samt hwart-
dera. *De som äro intresserade i denna*

På samma ställe kan en sal och kammare mot
hyra tillräddas. *De som äro intresserade i denna*

Et parti bästa St. Petersburger-talg i fastager
är nyligen ankommen; hvarå prof wifes hos Han-
delsmannen Herr Sam. Arwidson; därest afwen
om priset accorderas. *De som äro intresserade i denna*

På Åby, utom Staden, finnas Di til köps,
åfwenledes frukt; om ålskare däråf gifwa sin åskun-
dan tillfämma inom 8 dar. *De som äro intresserade i denna*

De som än ej inlestererat sina lumpor til Her-
rar H. och J. Buss, anmodas härmed, at skynd-
samligen aflemna dem; emedan man i nästa wee-
koblada wäl utfatta dag til utfallande prämiér.

På Konungsgatan, hos Sadelmakaren Scholl,
meyer står en sal, samt et rum för 6 sammar wed,
at borchyras månads-wis. Underättelse fås om
priset hos Herr Gabriel Ahlqwist uti samma gård.

Rättelser.

Uti förra Numret, s. 623, r. 18, står, nu mera
lands-höfdingen. Titeln; hörer jag, tillkommer en
Brefon af den bekante lands-hushållaren; hwilkens
öjafagtiga förtjenster forledde mig til et Frit-fel.
Desutan läses, s. 633, r. 13, en hisselig hop med
tunnor spannemål, nämligen 330 millioner, i ställe
för 30. Detta war et tryckfel, oagat jag ej är så
nogräfnad under tiden, då saken kommer an på
tunnor guld eller muller i guld; ja i guld; ja i guld;
i guld

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 17 October 1761.

Trågården.

Men säge mig någon, huru man skal slippa ofyn-
nes fell; eller mota tjuftnad och nidingswerk,
hwilka nu rafa så förkräckeligen, at om de woro
berta, skulle landet lifna en trågård! imedlertid,
och så länge de äro på den fot, som nu, blir mycket
gode hindrat.

Ingen må inbilla sig, at jag talar om stor-tjuft-
war. Nej, jag känner ingen, som med rätt efter-
tryck kan tiltala dem, innan den Högste södrar dem
fram: det sker säkert, och intil des tiger jag. Des-
utan har Sverige inga sådane: det liter jag på.

Jag talar afwen så litet om de små criminal-
tjuftwarne, som pläga så spö, sitta i fängelse, och
föras til galgen: de hafwa wäl sine gripar, och det
är wäl.

Mindre talär jag om dem, som äro tjuftwar i
sin egen näring, efter det måste så wara; det är
ofta bästa folket, som står i en ömkelig nödwändig-